

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β'

Κεφαλαιο 1

1 - 12

Παυλος και Σιλουανος και Τιμοθεος τη εκκλησια Θεσσαλονικεων εν *ΘΩ ΠΠΡΙ* ημων και *ΚΩ ΙΗΥ*, χαρις υμιν και ειρηνη απο *ΘΥ ΠΡΣ* ημων και *ΚΥ ΙΗΥ ΧΥ*. Ευχαριστειν οφειλομεν τω *ΘΩ* παντοτε περι υμων, αδελφοι, καθως αξιον εστιν, οτι υπεραυξανει η πιστις υμων και πλεοναζει η αγαπη ενος εκαστου παντων υμων εις αλληλους, ωστε αυτους ημας εν υμιν εγκαυχασθαι εν ταις εκκλησιαις του *ΘΥ* υπερ της υπομονης υμων και πιστεως εν πασιν τοις διωγμοις υμων και ταις θλιψεσιν αις ανεχεσθε, ενδειγμα της δικαιας κρισεως του *ΘΥ* εις το καταξιωθηναι υμας της βασιλειας του *ΘΥ*, υπερ ης και πασχετε, ειπερ δικαιον παρα *ΘΩ* ανταποδουναι τοις θλιβουσιν υμας θλιψιν και υμιν τοις θλιβομενοις ανεσιν μεθ' ημων, εν τη αποκαλυψει του *ΚΥ ΙΗΥ* απ' ουρανου μετ' αγγελων δυναμεως αυτου εν πυρι φλογος, διδοντος εκδικησιν τοις μη ειδοσιν *ΘΝ* και τοις μη υπακουουσιν τω εναγγελιω του *ΚΥ* ημων *ΙΗΥ*, οιτινες δικην τισουσιν ολεθρον αιωνιον απο προσωπου του *ΚΥ* και απο της δοξης της ισχυος αυτου, οταν ελθη ενδοξασθηναι εν τοις αγιοις αυτου και θαυμασθηναι εν πασιν τοις πιστευσασιν, οτι επιστευθη το μαρτυριον ημων εφ' υμας, εν τη ημερα εκεινη. Εις ο και προσευχομεθα παντοτε περι υμων, ινα υμας αξιωση της κλησεως ο *ΘΣ* ημων και πληρωση πασαν ευδοκιαν αγαθωσυνης και εργον πιστεως εν δυναμει, οπως ενδοξασθη το ονομα του *ΚΥ* ημων *ΙΗΥ* εν υμιν, και υμεις εν αυτω, κατα την χαριν του *ΘΥ* ημων και *ΚΥ ΙΗΥ ΧΥ*.

Κεφαλαιο 2

1 - 12

Ερωτωμεν δε υμας, αδελφοι, υπερ της παρουσιας του *ΚΥ ΙΗΥ ΧΥ* και ημων επισυναγωγης επ' αυτον εις το μη ταχεως σαλευθηναι υμας απο του νοος μηδε θροεισθαι, μητε δια *ΠΝΣ* μητε δια λογου μητε δι' επιστολης ως δι ημων, ως οτι ενεστηκεν η ημερα του *ΚΥ*. Μη τις υμας εξαπατηση κατα μηδενα τροπον. οτι εαν μη ελθη η αποστασια πρωτον και αποκαλυφθη ο ανθρωπος της ανομιας, ο *΢* της απωλειας, ο αντικειμενος και υπεραιρομενος επι παντα λεγομενον *ΘΝ* η σεβασμα, ωστε αυτον εις τον ναον του *ΘΥ* καθισαι αποδεικνυντα εαυτον οτι εστιν *ΘΣ*. Ου μνημονευτε οτι ετι ων προς υμας ταυτα ελεγον υμιν; και νυν το κατεχον οιδατε εις το αποκαλυφθηναι αυτον εν τω εαυτου καιρω. το γαρ μυστηριον ηδη ενεργειται της ανομιας· μονον ο κατεχων αρτι εως εκ μεσου γενηται. και τοτε αποκαλυφθησεται ο ανομος, ον ο *ΚΣ ΙΗΣ* ανελει τω *ΠΝΙ* του στοματος αυτου και καταργησει τη επιφανεια της παρουσιας αυτου, ου εστιν η παρουσια κατ' ενεργειαν του σατανα εν παση δυναμει και σημειοις και τερασιν ψευδους και εν παση απατη αδικιας τοις απολλυμενοις, ανθ' ων την αγαπην αληθειας ουκ εδεξαντο εις το σωθηναι αυτους. και δια τουτο πεμπει αυτοις ο *ΘΣ* ενεργειαν πλανης εις το πιστευσαι αυτους τω ψευδει, ινα κριθωσιν παντες οι μη πιστευσαντες τη αληθεια αλλα ευδοκησαντες τη αδικια.

13 - 17

Ημεις δε οφειλομεν ευχαριστειν τω *ΘΩ* παντοτε περι υμων, αδελφοι ηγαπημενοι υπο *ΚΥ*, οτι ειλατο υμας ο *ΘΣ* απαρχην εις σωτηριαν εν αγιασμω *ΠΝΣ* και πιστει αληθειας, εις ο και εκαλεσεν υμας δια του εναγγελιου ημων εις περιποιησιν δοξης του *ΚΥ* ημων *ΙΗΥ ΧΥ*. Αρα ουν, αδελφοι, στηκετε και κρατειτε τας παραδοσεις ας εδιδαχθητε ειτε δια λογου ειτε δι' επιστολης ημων. Αυτος δε ο *ΚΣ* ημων *ΙΗΣ ΧΣ* και *ΘΣ* ο *ΠΗΡ* ημων ο αγαπησας ημας και δους παρακλησιν αιωνιαν και ελπιδα αγαθην εν χαριτι, παρακαλεσαι υμων τας καρδιας και στηριξαι εν παντι εργω και λογω αγαθω.

Κεφαλαιο 3

1 - 5

Το λοιπον προσευχεσθε, αδελφοι, περι ημων, ινα ο λογος του *ΚΥ* τρεχη και δοξαζηται καθως και προς υμας, και ινα ρυσθωμεν απο των ατοπων και πονηρων ανθρωπων· ου γαρ παντων η πιστις. Πιστος δε εστιν ο *ΚΣ*, ος στηριξει υμας και φυλαξει απο του πονηρου. πεποιθαμεν δε εν *ΚΩ* εφ' υμας, οτι α παραγγελλομεν και ποιειτε και ποιησετε. Ο δε *ΚΣ* κατευθυναι υμων τας καρδιας εις την αγαπην του *ΘΥ* και εις την υπομονην του *ΧΥ*.

6 - 9

Παραγγελλομεν δε υμιν, αδελφοι, εν ονοματι του *ΚΥ* ημων *ΙΗΥ ΧΥ* στελλεσθαι υμας απο παντος αδελφου ατακτως περιπατουντος και μη κατα την παραδοσιν ην παρελαβοσαν παρ ημων. Αυτοι γαρ οιδατε πως δει μιμεισθαι ημας, οτι ουκ ητακτησαμεν εν υμιν ουδε δωρεαν αρτον εφαγομεν παρα τινος, αλλ' εν κοπω και μοχθω νυκτος και ημερας εργαζομενοι προς το μη επιβαρησαι τινα υμων· ουχ οτι ουκ εχομεν

9 (cont)

- 15

εξουσιαν, αλλ' ινα εαυτους τυπον δωμεν υμιν εις το μιμεισθαι ημας, και γαρ οτε ημεν προς ημας, τουτο παρηγγελλομεν υμιν, οτι ει τις ου θελει εργαζεσθαι μηδε εσθιετω. Ακουομεν γαρ τινας περιπατουντας εν υμιν ατακτως μηδεν εργαζομενους αλλα περιεργαζομενους· τοις δε τοιουτοις παραγγελλομεν και παρακαλουμεν εν *KΩ ΙΗΥ ΧΩ*, ινα μετα ησυχιας εργαζομενοι τον εαυτων αρτον εσθιωσιν. Υμεις δε, αδελφοι, μη εγκακησητε καλοποιουντες. Ει δε τις ουχ υπακουει τω λογω ημων δια της επιστολης, τουτον σημειουσθε μη συναναμιγνυσθαι αυτω, ινα εντραπη· και μη ως εχθρον ηγεισθε, αλλα νουθετειτε ως αδελφον.

16 - 18

Αυτος δε ο *KΣ* της ειρηνης δωη υμιν την ειρηνην δια παντος εν παντι τροπω. ο *KΣ* μετα παντων υμων. Ο ασπασμος τη εμη χειρι Παυλου, ο εστιν σημειον εν παση επιστολη· ουτως γραφω. Η χαρις του *KΥ* ημων *ΙΗΥ ΧΥ* μετα παντων υμων.

2 Thessalonians: Textual Critical Edition

Basis of *The Way To Yahuweh* Translation